

BIESIADNY (12) *ai*

biesiadny (8), **biesiedny** (4); biesiadny *OrzRozm*, *Mącz* (7); biesiedny *GórnDworz* (3), *RejZwierc*.

e oraz *a jasne* (w tym *w* a 1 r. błędne znakowanie).

sg m N biesiadny (5). $\diamond$ *I* biesiednym (1). $\diamond$ *f N* biesiadną (1). $\diamond$ *n N* biesiadn(e) (1). $\diamond$ *pl N* subst biesiadn(e) (1). $\diamond$ *G* biesiednych (1). $\diamond$ *D* biesiednym (1). $\diamond$ *A* subst biesiedn(e) (1).

Sł stp brak, *Cn* notuje, *Linde XVI – XVII w.*

Przymiotnik od „biesiadnik”:

1. *Należący do biesiady, właściwy biesiadzie; wesoly, frywolny, lekki, zabawny, krotochwilny; convivialis, epularis Mącz, Cn; facetus Mącz; caenatorius, genialis, genianus Cn (8) : Epularis, Goścynny/ Biefiądny/ álbo to co ku potráwam á Czzeniu gości należy. Mącz 107b; Facetus, Smielzny/ Kuńsztowny/ Biefiądny. Mącz 113b, 107b, 501a [2 r.]; przyiaciel przyiacielowi: do ítáthečných rzeczy ítátečný: do biefiednych trefny GórnDworz Dd8, M4; Potym też záfię ine biefiedne á wesołe wirfze ípiewał. RejZwierc 169v.*

2. *(O ludziach) lubiący biesiady, zabawy, hulanki; wesolego usposobienia; rozrzutny; comessabundus Mącz (4) : Książę młode/ y názbyt bieśiádne/ prośił Krolá/ áby Krol ná dole w Mieście pomogł bieśiády iemu OrzRozm I4; Comessabundus, Biefiądny/ Rośprofzny, Stráwny Mącz 61b, 316b; kthorym fie podoba człowiek żwáwy/ á thákiego názowá biefiednym GórnDworz C8v.*

Synonimy: 1. godny, gościnny, krotochwilny, kunsztowny, śmieszny, trefny, wesoly; 2. rozproszny, strawny, trefny, żwawy.

Cf **BIESIEDNICZY**

ZZie